

Nech v sobě, člověče, povstat Velikonoce!

Volání letí vesmírem! Veliké vzkříšení nastává a dunivě nyní následují údery těchto světových hodin, které vám zvěstují hodinu dvanáctou a tím konec nynější doby se vším, co se v ní dělo. —

Zúctování! Tento pojem stává se formou, která se za tímto prvním probouzejícím voláním řítí po cestách nyní vysoce vybičovaných vzájemných působení a stojí s netušenou rychlostí před každým tvorem ve věcném chladu, neúprosně; neboť za ním a v něm je živoucí zákon, poskytující **ovoce**, jehož setba povstala v bytí jednotlivce.

Tak je nyní také každý člověk již ovinut jemu ještě neviditelnými pouty, aby nemohl vpřed ani zpět a musel bezmocně přijmout to, co pro něj vyrostlo skrze jeho chtění a jeho konání ve velikém skleníku tohoto stvoření!

Vezmi takovou odměnu, ó člověče, jakou zasloužíš!

Je jen málo **dobrého** ovoce, kterého se ti při tom dostane; neboť jsi nedbal a porušil to nejsvětější, co ti dala nepochopitelná milost Boží jako pevnou oporu na pouť, která ti byla kdysi dopřána jako splnění tvé žhavé prosby! Bylo to poznání ve vycítění jeho vznešené vůle, která jedině poskytuje stvoření možnost trvání, protože jako ty povstalo z ní!

Tato vůle je ke tvé spáse, ke tvé radosti, tvému štěstí; neboť nic jiného nespočívá ve vůli toho, který ti láskyplně poskytl vědomé bytí. Potřeboval jsi jen dodržovat dráhu, kterou ti zákon vůle ve stvoření již urovnal jako dar, aby tě přivedl ke vši blaženosti, kterou v sobě nese vědomé bytí!

Avšak ty jsi v povrchním jednání prolomil ochranné valy, které s tebou v zákoně vznikly, zničil jsi je s tvrdohlavostí a domýšlivostí a rouhavě postavil ještě své malé chtění nad zákon, který spočívá ve vůli **Boží**. Tak nyní musí, místo aby tě chránil a povznášel, v tobě zničit všechno, co opustilo Bohem chtěnou dráhu!

Mezi lidmi jsou jen nemnozí, kteří tyto dráhy neopustili!

Ze všech, kteří tuto dráhu opustili, jsou však mnozí jen **obětí** těch, kteří prolomili ochranné valy. V lidské důvěře se nechali odvést stranou od cesty, která vede ke světlým výšinám, a nyní více nevědí, jak se vrátit, a bloudí sem a tam hledající ve nízkém houští lidských názorů, aniž by z něho našli správnou cestu.

Proto jděte nyní **vy**, jimž jsem již cestu dal ve Slově! Jděte ven, ujasňujte a vykládejte mé Slovo všem vážně hledajícím ve Světle Pravdy, jejíž paprsky vás při tom doprovodí; neboť čas k tomu je zde!

Ranní červánky planou pro zaslíbenou říši tisíce let! Mají nyní zářit **všem** lidu skrze bohatě obdařené, kteří nesou kříž Pravdy jako znamení svého přesvědčení!

Nebude již dlouho trvat a lidé budou se úzkostlivě ptát na

kříž v naději, že budou moci skrze vás nyní najít **to**, co v sobě nese skutečnou pomoc, co je vytrhne ze zdrcujícího zoufalství a pozvedne do výše z trosek pyšných nadějí, které kladli na pozemské lidi a jejich dovednost!

Když se však nyní neočekávaně zřítí všechny opory národů, když zmizí víra v moc peněz, důvěra ve vědění rozumu a především také ještě pohasne poslední záblesk domněnek o existenci lidské důstojnosti, pak ... pak přijde **váš** čas, nositelé svatého kříže! Budete zvěstovat, **musíte** zvěstovat Pravdu, která vám byla dána; neboť lidé to budou od vás očekávat, budou o to prosit a budou to požadovat, pokud se budete chtít zdráhat!

Buďte proto nyní připraveni! Doba přivede vám lidstvo blíž! Nadejde to vysokým duchovním vedením pro vás jako samozřejmost. Pokud neuhnete tomuto proudu, **splňte** svou povinnost! Blíží se to k vám. Buďte odvážní, hrdí a svobodní! Nemáte získávat žebráním o přízeň lidí, nýbrž **dávejte** jen tam, kde vás o to prosí!

Bude to vaše vítězství na každém kroku; neboť s vámi je **ta** pomoc, jejíž moc je **nejvyšší** a se kterou se na zemi nic nemůže měřit!

Vy jste vítězi; neboť taková je **vůle Boží!** –

Velikonoce mají nyní nastat pro lidské duchy **zde na zemi!** Proto musíte být na svých místech!

Lidé brzy přistoupí k vám blíž. Oni všichni budou chtít ve vás vidět pozemské lidi bez chyb! Budou to chtít přátelé, jakož i nepřátelé! Nejostřejší protivníci svatého Slova budou přesto od

vás očekávat mnoho, více, než se kdy doposud od lidí očekávalo.
Je to živoucí zákon!

Chci vám k tomu dát pravidla, která musíte uposlechnout, pokud vaše bytí má být v budoucnu k požehnání, jak je to určeno ve vůli Boží. **Držte** se těchto pravidel; neboť jsou pro vás příkázáním! Přísné dodržení přinese vám radost a vítězství, lidem to však bude ke spáse! S díkem budou pak na vás později pohlížet. Máte se stát **živoucím** příkladem pro vzestup z tohoto zmatku!

Jako první dávám vám proto příkázání, abyste v sobě opět probudili smysl pro krásu, který ve vás spočívá již od počátku a který jste rouhavě zasypali! Bude to pro vás neocenitelnou pomocí k osvobození se v duchu a ke vzestupu samotnému! Nepodceňujte je! Spočívá v něm mnohem větší hodnota, než se domníváte! Dodržujte je a brzy v prožití poznáte, jak podporuje **každého** na stupních jeho bytí! Do té doby se mě snažte uposlechnout, tím dosáhnete zisku, který tak nutně potřebujete!

Jinak se nemůžete stát vítězi ani být příklady pro tuto zemi celým svým způsobem. **Nejdříve** musíte bezpodmínečně **žít pozemsky** příkladně, pokud chcete splnit úkol, který jste obdrželi a který jste na sebe vzali ve svobodném chtění s prosbou o kříž!

Vzorně **pozemsky** žít však znamená být přirozený! Tak, jak vám to stvoření ukazuje, tak, abyste se do něj vřadili, a nepobývali v něm jen jako karikatura, jako je tomu dnes. Jako vodítko Bohem chtěného života zde na zemi byl vám darován **mysl pro krásu**, který vychází z nejčistšího cítění. Toto cítění nese v sobě vzpomínku na světlé výšiny, kde krása patří k samozřejmosti! Neboť Světlo a krásu se nedají vůbec oddělit. Jsou jedno! Pokud chcete na tuto zemi přinést nyní Světlo, tak musíte přinést krásu.

Krásu ve všem, co konáte!

Všechno, co jste doposud považovali za krásné, bylo z největší části produktem rozumu, uměle vykonstruováno a zformováno lidmi, kteří stavěli jen na vašich slabostech, které chtěli podněcovat, aby tím pro sebe získali pozemské výhody. Aby získali peníze nebo sympatie. Všechno spočívalo na vypočítavosti. Po pravé kráse při tom nebylo ani stopy! Jen dráždění smyslů nějakým způsobem.

Každé **dráždění** je však **rozumem** chtěný podnět, který nikdy nemůže vést vzhůru! Je to vábení za nějakým účelem. Ať už jen ke koupi látky nebo oděvu.

Přivykli jste již na to, že se při tom přizpůsobujete cizím názorům, přijímáte je a padáte tím za oběť cizí vypočítavosti, která vás stále více mate a zneuctívá; neboť jste tím ochotně odevzdali **část své svobody** a se svobodou i **vlastní** právo na smysl pro krásu. Domníváte se, že při nákupu máte ještě svobodu v rozhodnutí volby. Avšak jste při tom omezeni na zcela určité množství takového druhu, který jiní vytvořili jako „módu“, také jen pro zcela určitou dobu!

Tak vzdali jste se práva, které vás mělo podepřít, opustili jste ve svém putování **tu** oporu, která vám měla být silnou podpěrou a pomocí proti nepravému, která by vás musela ihned nechat poznat karikatury, jež vás vábivě zdržovaly, avšak které s opravdovou krásou nemají co do činění.

A za prvním krokem následuje další. Tento druhý krok vás brzy odvedl od přirozenosti ve vašich pohybech! Staly se neohrabanými a vyumělkovanými a stále více tím ztrácely krásu a

sílu.

Vždyť se snažíte přizpůsobovat se oděvům, místo abyste oděv zformovali podle sebe. Pohleďte na držení svého těla! Všimněte si své chůze a pohybů rukou! Také při tom již vládne **rozum**; neboť všechno je vyumělkované, jednostranné. Zcela jasně zřetelně se projevuje chtěná pozornost vždy na **jediný** bod! **V tom** ukazuje se ihned činnost a vláda rozumu!

Ten je schopen se zaměřit vždy jen na **jedinou** část těla. Proto také při každé činnosti pozemského rozumu vystupuje vždy obzvlášť ostře do popředí **jediný** bod, vždy podle části, na kterou se rozum právě zaměří. Tak i v pohybech těla. Jednostrannost však **porušuje** tuto **harmonii celku**! A tím i krásu!

Nechte konečně při tom dojít cítění opět k plnému působení, neboť tak poznáte, jak tělo tvoří v pohybech jediný celek. Všechno přispívá pak **současně** k tomu, provést ten či onen úkon, čímž nastává přirozeně souměrnost pohybů. Stejně jako nějakou půvabnou hru vykonává **celé tělo** všechno to, co chce cítění. Je to mnohem svobodnější, přirozenější a nenucenější. Pamatujte vždy: Rozum **nutí** vždy jen zcela určité místo, což ihned ničí souměrnost a harmonii. Je to drezúra, kterou si člověk sám uložil, avšak žádné hrdé, svobodné jednání.

Nechte proto, aby se ve vás jako první opět probudilo cítění pro krásu přirozenosti! To budiž vám nyní ode dneška zákonem! Neboť je to veliká pomoc pro udržení přímé cesty ve stvoření, která nikdy neselže a nikdy vás také nepřivede do pochybností. Co jste se v tom již však nahřešili! Jako blázní jeví se lidé ve svých zvyklostech tomu, který si ještě udržel zdravý smysl pro krásu nebo ho opět dosáhl!

S hrůzou budete sami ještě za několik let vzpomínat na to, jak tomu bylo dnes a v minulých staletích.

Jak žalostně se jevíte, pozorováni ze Světla, s nímž jste přece měli zůstat úzce spojeni! Vždyť vy ani netušíte, jak vás právě selhání v tomto znehodnotilo před všemi tvory. A byl to **jen člověk** jako jediný mezi všemi tvory, který tuto velikou oporu pošlapal, aby sám sebe zesměšnil. Právě on, který měl být korunou pozdějšího stvoření a podle svých schopností se jí také stát mohl!

Nyní je čas odložit chyby!

Stůjte jako skála v rozbouřeném moři! Nemáte se čeho obávat, pokud následujete zákon krásy! A každý může ho lehce zachovávat, pokud se bude jen konečně snažit naslouchat sám sobě.

Proto se máte vždy **oblékat** podle toho. Nenechte se vést módou, která se snaží všem lidem, zejména k tomu snadno náchylným ženám, vtisknout určitý jednotný znak! V barvách i ve střihu!

Již to je falešné! Kde je tu živoucnost, která má spočívat ve stvoření! Nechte konečně váš **osobní** vkus dojít k uplatnění! Prosaďte ho každý sám pro sebe! Tím brzy kolem sebe rozbijete všechno šablonovité, protože ve vás znovu povstanuvší osobnost jednotlivce nese s sebou sílu a zákon stvoření!

Lidé nemají se ani zevně podobat jen prázdným formám, nemají se tedy oblékat jednotně, nýbrž i při tom musí přivést vlastní osobu k výrazu a k životu, zcela podle jejího vlastního

založení! Také vzhled a formu! Právě v tom má odumřít napodobování. To přináší stav klidu, úpadek a nakonec ochromující lenost vašeho ducha! Není divu, že mnohé opravdové umění se v tom muselo zadusit. —

Vaše formy jsou s vaší bytostí jedno; neboť vnější formy se tvoří podle vaší bytosti a musí být výrazem vaší bytosti! Z tohoto důvodu nechte nyní, aby byl pro vás rozhodujícím také jedině **váš osobní vkus**, a nikoliv móda! Tím bude pak váš zevnějšek v barvě a také druhu oděvu odpovídat druhu vašeho ducha, čímž budete každý pro sebe **konečně** působit **jako jeden celek** a přinášet oživení do vašeho okolí.

Také je nutné, aby se každý dále vzdělával ve formě projevu jazyka a v řeči samotné.

Pro **člověka**, který jakožto nejvyšší tvor v tomto pozdějším stvoření je také jeho korunou, není žádná omluva pro to, když se nechá vléct, když je nedbalý nějakým způsobem a nepoužívá celou sílu k tomu, aby všechno rozvinul k největší kráse, což mu bylo kdysi dáno jako svěřený statek!

Nejchudší mezi všemi chudými má povinnost a také možnost ovládat se ve způsobu svého vystupování, formě projevu a řeči! Stojí ho to jen vážné chtění a trochu námahy, nic víc!

Je to opovrhování darem Božím, když se člověk jeví hrubě a nevychovaně a uráží tím každý smysl pro krásu. Takovým člověkem má být v budoucnosti ve vzájemném působení také opovrhováno a bude vyřazen z lidské společnosti, protože se neprojevuje jako člověk, jako koruna tohoto stvoření.

Rozvoj krásy ve **všech** věcech, až do nejmenších maličkostí, je uctívání Boha a děkovaná modlitba činem!

Zachovávejte toto přikázání. Uvidíte, že se tím v životě jednotlivců, rodin a národů změní všechno k lepšímu!

Spočívá v tom mnohem více, než se dnes domníváte, a dává záruku pro mír, harmonii a štěstí!

Zušlechtit se máte, a ne se měnit napodobováním. To, co **ve vás** spočívá, má dojít k nejkrásnějšímu rozkvětu! Jinak nezůstáváte sami sebou. V každém člověku je však jiná velká hodnota, která má nyní dojít k výrazu také v barvě a formě jako u květin.

Kdo se poddává módě, ukazuje již tím lenost svého ducha, přijímajícího cizí chtění, jen aby sám nemusel naslouchat svému nitru, aby z něj nemusel získávat to, co je pro **něj** vhodné.

A za vším tím, co se počítá k módě a podobným zvykům, nečihá nic jiného než žádostivost po bohatství těch, kteří využívají ješitnosti a duchovní lenosti svých bližních k tomu, aby ještě vystupňovali získávání pozemského jmění.

Dejte si námahu o tom vážně přemýšlet! Každý se má stát umělcem ve vlastním vkusu, který **je jen pro něj osobně!** Ne pro druhé. Tím učiníte počátek opětovného probuzení pravého smyslu pro krásu, aby nově povstal a stal se vám silnou pomocí při putování říšemi tohoto stvoření. V každé úrovni budete tuto pomoc potřebovat, abyste se jí přizpůsobili a při tom se vyvíjeli. Žádná úroveň není stejná jako jakákoliv jiná. A přece je každá sama o sobě krásná! —

Jako je tomu v úrovních stvoření ve velkém, tak tomu má být i s každým jednotlivým člověkem! Ani jeden se zcela nepodobá druhému! Proč to chcete zevně skrývat napodobováním? Buďte přece jednou takovými, jakými vy **sami** jste, avšak buďte takovými **cele!** A snažte se všechno **stávající** vždy zušlechtovat. K tomu může vám být oporou jen smysl pro krásu! Má mnohem větší hodnotu, než tušíte! Učiní vás samostatnými a svobodnými! Stejný druh najde se pak sám od sebe. Také k tomu je ukázána a usnadněna cesta, pokud následujete volání smyslu pro krásu! **Žena také v tomto opět předchází!** –

Ještě vám chci dát druhou radu pro blízkou budoucnost: Vždy když budete tázáni na hodnotu a bezcennost jiných hnutí, tak na to nikdy nepřistupujte, i když jejich bezcennost znáte! Vy sami máte živoucí Slovo! Srovnání mezi ním a jakýmkoliv jiným hnutím nelze provést, protože srovnání je nemožné. Slovo Poselství **jest!** Kdo je není schopen přijmout, tak, jak ode mě vychází, ten toho má zanechat; neboť pro takové lidi není! Nemáte se lidstva doprošovat, aby je slyšelo, nýbrž lidstvo samo má o ně upřímně prosit a děkovat, že je smí ještě jednou přijmout. **Tak tomu chce zákon!**

Buďte drsní a přísní! Každé zbytečné vycházení vstříc je pošpiněním svatého Slova! Buďte hrdí a opravdoví ve všem, co říkáte. Není nutné, abyste napadali jiná hnutí a jejich vůdce! Kdo to činí, snaží se špiněním druhých vyšvihnout, snaží se **tím** upoutat pozornost **na sebe**, protože nic jiného nemůže dát! Kdo má však sám Pravdu, jde klidně svou cestou! Jiné vůbec neobtěžuje.

Ke štváčům proudí lidé odjakživa snáze a také rychleji.

Avšak ti nejsou praví, nejsou dostatečně čisté pro světlou Pravdu. Jsou stejného druhu jako ti, kteří ve štvání nachází radost! Není to žádný kmen, který vyrůstá z přesvědčení. Kdo mluví mnoho o jiných, **sám** nemá mnoho co říct! Toto pozorujte a jednejte přísně podle toho.

Jděte a **žijte** jako svědkové pro Slovo! Lidstvo chce na vás měřit hodnotu Slova! Myslete na to ve všem, co říkáte a konáte! Běda vám, pokud budou muset na vás tito pozemští lidé zbloudit, protože se budete jevit jinak než to, co v sobě nese Slovo Pravdy!

Lidstvo samo bude vás pak soudit! Na tomto lidském jednání poznáte sami **sebe!**

Lidstvo chce ve vás vidět **příklady! Budete ostře pozorováni!** Myslete na tato má slova! I ti, kteří nemohou poznat Poselství, dokonce i jeho nepřátelé budou vás pozorovat, aby na vás objevili chyby! A běda vám, pokud chyby ještě naleznou! Co veškeré lidstvo každému rádo s pochopením odpustí, **vám nepromine**, nalezne-li jen jedinou chybu!

Sami v sobě nevědomě budou lidé klást na nositele kříže v očekáváních zcela netušené požadavky! Se zcela nevídanou neúprosností vás napadnou, pokud tomuto očekávání nebudete moci zcela vyhovět!

To vás překvapí. V tom však spočívá účinek zákona, kterému nemůžete uniknout.

Avšak v tomto nápadném způsobu musíte poznat, že i nepřátelé a posměvači, aniž by to věděli, mají před křížem a jeho nositelem bezmeznou úctu! Oni **musí** a budou to přiznávat tímto

způsobem, aniž by chtěli. To je jen přirozené vůči všemu světlému.

Vy sami budete na tom ještě zrát v místech, kde je to nutné. Lidé vás k tomu donutí! Zcela nevědomě od vás očekávají něco zvláštního! Kde se něco očekává, tam se také hledá určitá hodnota; neboť bez poznání hodnoty se nikdy nic neočekává! Co člověk nepovažuje za hodnotné, to také nenapadá a nebude toho dbát.

Celé lidstvo však tuší vysokou hodnotu, kterou v sobě smíte nést skrze své vědění! A to je to, čeho si na vás budou ostře všímat přátelé i nepřátelé! Ani jeden nenechá vás bez povšimnutí, když nastane čas. A ten již začíná, již nastal ve svém samočinném působení. — —

Skrze své **bytí** musíte nyní před lidmi sami vyznat, **jak** stojíte vůči Světlu, zda správně, zda falešně. A lidstvo je nuceno přistoupit těsně k vám, abyste se **museli** osvědčit. Tak je to Světlem chtěno! Vy **musíte** a nemůžete se před tím ukrýt.

Nyní ukažte jen radostnou odvahu, pak vám bude vítězství rozkvétat na všech cestách! **To** je ten boj, který musíte přestát, který vás však jen zocelí a posílí, místo aby vás unavil. Který vám přinese radost místo bolesti.

Nepotřebujete při tom dělat nic jiného, než jen **být**. Avšak být **příkladem** v působení a v životě pro Světlo! Necht' nyní nastanou lidstvu zde na zemi Velikonoce! Necht' skrze vás konečně pozná planoucí ranní červánky!